

Sygn. akt II Cz 3430/19

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Tyrpa (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Krystyna Dobrowolska

SR Renata Mleczo (del.)

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2020 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) z siedzibą w H.

przeciwko dłużnikowi Firma Handlowa (...). W., R. W. Sp.J. w

P.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 30 kwietnia 2019 r., sygn. akt I Co 796/18/K

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Krystyna Dobrowolska SSO Jarosław Tyrpa SSR Renata Mleczo

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2019 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie odmówił sporządzenia i doręczenia uzasadnienia postanowienia z dnia 18 lutego 2019 r. o oddaleniu skargi dłużnika dotyczącej niezawiadomienia dłużnika o terminie licytacji. W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wyjaśnił, że postanowieniem z dnia 18 lutego 2019 r. oddalił skargę na dłużnika na zaniechanie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie M. L. w przedmiocie niezawiadomienia dłużnika o terminie licytacji w sprawie egzekucyjnej Km 876/18 natomiast pełnomocnik dłużnika wniósł o uzasadnienie postanowienia z dnia 18 lutego 2019 r. i doręczenie uzasadnienia przedmiotowego postanowienia pełnomocnikowi dłużnika.

Sąd Rejonowy wskazał, że na gruncie postępowania egzekucyjnego o dopuszczalności zażalenia na orzeczenie Sądu w przedmiocie oddalenia skargi na czynność komornika rozstrzygają przepisy art. 767⁴ § 1 k.p.c. i art. 394 § 1 k.p.c. stosowanego odpowiednio na zasadzie art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Rejonowy również powołując się na treść art. 767⁴ § 1 k.p.c. podkreślił, że żaden z przepisów kodeksu postępowania cywilnego nie przewiduje dopuszczalności zażalenia na postanowienie o oddaleniu skargi dłużnika dotyczącej niezawiadomienia dłużnika o terminie licytacji. Przepis art.

394 § 1 k.p.c. stanowi natomiast, iż zażalenie do Sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia Sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia Sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, których przedmiotem jest jedna z czynności enumeratywnie wskazanych w punktach od 1 do 12 powołanego przepisu. Zgodnie z treścią cytowanego przepisu postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 lutego 2019 r. nie kończy postępowania w instancji, a także nie jest wymienione w art. 394 § 1 pkt 1-12 k.p.c., zatem jako niepodlegające zaskarżeniu nie wymaga uzasadnienia. Zgodnie z powyższym Sąd Rejonowy na podstawie art. 357 § 2 k.p.c. odmówił sporządzenia i doręczenia uzasadnienia postanowienia z dnia 18 lutego 2019 r.

Zażalenie na to postanowienie złożył dłużnik zaskarżając go w całości i wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu skarżący podniósł, że postanowienie z 18 lutego 2019 r. zakończyło postępowanie w instancji, a tym samym podlega zażaleniu i dlatego na złożony przez stronę w terminie wniosek powinno zostać uzasadnione na piśmie. Odmawiając sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 18 lutego 2019 r., Sąd I instancji naruszył art. 394 § 1 w zw. z 13 § 2 zw. z 767⁴ § 1 k.p.c.

Wierzyciel wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rozpoznanie zażalenia sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy na postanowienie Sądu oddalające skargę na czynność Komornika w przedmiocie niezawiadomienia dłużnika o terminie licytacji przysługuje zażalenie. Tylko w takim wypadku istnienie bowiem obowiązek sądu do sporządzenia uzasadnienia postanowienia (art. 357 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z brzmienia art. 767⁴ § 1 k.p.c. wprost wynika, że zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych ustawie. Na postanowienie sądu pierwszej instancji oddalające skargę na czynność komornika w nie w każdym wypadku przysługuje zażalenie. Zażalenie to bowiem przysługuje wyłącznie wtedy, gdy tak stanowi ustawa. Przepisy regulujące postępowanie egzekucyjne dopuszczają możliwość składania zażaleń, podobnie jak na postanowienia sądu pierwszej instancji w postępowaniu rozpoznawczym, jednakże zawierają odrębną regulację w tym zakresie. Dopuszcza ona wprost możliwość wnoszenia zażalenia w wypadkach wskazanych w ustawie, o czym stanowią zarówno przepisy ogólne regulujące postępowanie egzekucyjne (np. art. 767³, art. 768, art. 770, art. 828), jak i przepisy dotyczące poszczególnych sposobów egzekucji (np. art. 852 § 3, art. 950, art. 997). Ponieważ jednak żaden z przepisów nie przewiduje możliwości wniesienia zażalenia na podstawienie sądu rozpoznające skargę na czynność komornika, która polega niezawiadomieniu dłużnika o terminie licytacji, słusznie Sąd pierwszej instancji odmówił sporządzenia uzasadnienia.

Dopuszczalności takiego zażalenia nie można również upatrywać w treści art. 394 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Podzielić bowiem należy prezentowany w judykaturze pogląd (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2014 roku, III CZP 29/2014, OSNC 2015/4/40), że na podstawie art. 394 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. dopuszczalne jest zażalenie na postanowienie sądu rejonowego wydane w wyniku rozpoznania skargi na czynność komornika kończące postępowanie w sprawie lub jego samodzielna część, przez co należy rozumieć takie orzeczenie, którego uprawomocnienie się zamyka drogę do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, lub takie, którego następstwem jest zwolnienie z obowiązku dalszego rozpoznawania sprawy. Postanowienie o oddaleniu skargi na czynność w przedmiocie zawiadomienia o terminie licytacji takim postanowieniem nie jest. Będzie nim natomiast postanowienie co do udzielenia przybicia.

Z tego też względu zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z § 8 ust 1 pkt 8 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Krystyna Dobrowolska SSO Jarosław Tyrpa SSR Renata Mleczko